

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2017.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης
παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην
ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε
ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος
αὐτός ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο εἰπών
Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου
καί ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας.
Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε».

(Στιχηρόν ἀναστάσιμον τῶν Αἴνων γ΄ ἤχου)

Ὅρθρος ἦν βαθύς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, τῇ πρώτῃ τῆς Ἑβδομάδος, μετὰ τήν σταύρωσιν καί τήν ταφήν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τόν ὄρθρον τοῦτον προλαβοῦσαι αἱ περί Μαριάμ γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι τῷ Ἰησοῦ ἀπό τῆς Γαλιλαίας καί γενόμεναι μάρτυρες τοῦ σταυροῦ καί τῆς ταφῆς Αὐτοῦ, ἐξῆλθον πρὸς τό μνημεῖον, ἀποροῦσαι καί διερωτώμεναι, ποῖος θά ἀποκυλίση τόν λίθον ἐκ τῆς θύρας αὐτοῦ, διὰ νά ἀλείψουν μέ μύρα τό σῶμα τοῦ ἐσταυρωμένου καί ἐνταφιασμένου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Φθάσασαι ὅμως εἰς τό μνημεῖον, ἐγένοντο μάρτυρες θεᾶς ἐκπάγλου καί θαυμαστῆς λίαν. Εὗρον ἀποκεκλισμένον τόν λίθον, ζεῦγος δέ ζωηφόρων ἀγγέλων ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα πρὸς αὐτάς «τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλά ἠγέρθη» (Λουκ. 24, 6). «Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, (Μάρκ 16, 6)».

Τοῦτο ἦτο τό εὐαγγέλιον, τό χαρμόσουνον ἄγγελμα τοῦ τελεσιουργηθέντος ἔργου τοῦ Θεοῦ, διὰ τήν ἀναγέννησιν, τήν ἀνακαίνισιν, τήν λύτρωσιν, τήν ἐλευθερίαν, τήν ἀνάστασιν καί τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος Αὐτοῦ, ὁ προσλαβὼν σάρκα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου καί προσηλώσας τήν σάρκα ταύτην ἐκουσίως εἰς τόν σταυρόν, ἀποθανὼν ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καί ταφείς ὡς θνητός, ἀνέστη τριήμερος ἐκ νεκρῶν τῇ δυνάμει τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ καί τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ Θεϊκῇ δυνάμει. Ὁ θάνατος οὐκ ἔσχεν

έξουσίαν ἐπ' Αὐτοῦ. Ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ θανάτου τόν θάνατον ἐπάτησε. Διέλυσε τὰ δεσμά τοῦ Ἄιδου, διέρρηξε τὰς σφραγίδας τοῦ μνήματος καί ἀφῆκε τοῦτο κενόν μετά τῶν ὀθονίων μόνον εἰς μαρτύριον τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Οὐχ ἦττον ὅμως τήν ἀγγελικὴν ὄπτασίαν καί ἀγγελίαν ἐβεβαίωσε μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ἰδίας Αὐτοῦ ἀναστασίμου παρουσίας ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς Κύριος. Ἐνεφανίσθη μετὰ τοῦ ἐσταυρωμένου, ἠλωμένου, λελαμπρυσμένου καί τεθεωμένου ἀχράντου Αὐτοῦ σώματος εἰς πλείστας ἐμφανείας μετὰ τήν Ἀνάστασιν. Ὑπήντησε αὐτάς τὰς μυροφόρους γυναῖκας εἰς τόν κῆπον τοῦ μνημείου, λέγων αὐταῖς «χαίρετε» (Ματθ. 28, 9). Ἐνεφανίσθη εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ, συνηγμένους εἰς τό ὑπερῶον, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾷ τῶν Σαββάτων καί πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τοῦ θωμᾶ ὄντος μετ' αὐτῶν (Ἰωάνν. 20, 19-29). Συνεπορεύθη μετὰ Λουκᾶ καί Κλεόπα πρὸς Ἐμμαούς, ἔνθα καί ἠύλόγησε καί ἐπέδωσεν αὐτοῖς τόν ἄρτον (Λουκ. 24, 30). Ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν λαλούντων καί προέτρεψεν αὐτούς, ὅπως ψηλαφήσουν Αὐτόν καί βεβαιωθοῦν ὅτι ὡς Ἐνανθρωπήσας εἶχε «σάρκα καί ὀστέα» καί ἐζήτησε παρ' αὐτῶν καί ἔλαβε καί ἔφαγε «ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καί ἀπό μελισσίου κηρίου», (Λουκ. 24, 36 -44). «Παραστήσας ἑαυτόν ζῶντα ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις μετὰ τό παθεῖν» (Πράξ. 1,3), τήν τεσσαρακοστήν ἀπό τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν, τῶν μαθητῶν βλεπόντων, ἐπήρθη ἐνδόξως εἰς τόν οὐρανόν καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ τό ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει πρόσλημμα ἡμῶν καί ἐθέωσεν αὐτό.

Ἐκεῖθεν ἀπέστειλεν ἡμῖν παρά τοῦ Πατρὸς Παράκλητον ἄλλον, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τό Πνεῦμα Αὐτοῦ τό Ἅγιον, τό ὁποῖον ἐφώτισε τούς ἀγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί ἀποστόλους καί ἵδρυσε τήν Ἐκκλησίαν, τό Σῶμα Αὐτοῦ τό Ἅγιον. Ἰδρυσε ταύτην καί προώρισε, ἵνα αὕτη συνεχίζη ἐπὶ τῆς γῆς τό ἀγιαστικόν καί σωστικόν Αὐτοῦ ἔργον. Νά ἀποτελεῖ φανέρωσιν τῆς ἐληλυθυίας καί ἐρχομένης Αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ κόσμῳ. Νά κηρύττη τό Εὐαγγέλιον Αὐτοῦ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Νά παρέχη ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἐν τῇ δοθείσῃ αὐτῇ παρ' Αὐτοῦ ἐξουσία. Νά κηρύττη εἰς τήν ἄγνοιαν τοῦ κόσμου τήν γνῶσιν τοῦ προσώπου Αὐτοῦ. Ὅτι Αὐτός ἐστὶν «ἡ ὁδὸς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωὴ», (Ἰωάν. 14, 4). Νά ἐξασκῇ ἔργον φιλανθρωπίας πρὸς ἐνδεεῖς, πρόσφυγας, ναυαγούς καί ἀστέγους, παραδειγματιζομένη ἐξ Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος «οὐκ εἶχε ποῦ τήν κεφαλὴν κλίνη», (Ματθ. 8, 20). Ἐν τῇ δυνάμει τῶν λόγων Αὐτοῦ, «λάβετε, φάγετε καί πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες» καί ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά μεταδίδη τό σῶμα Αὐτοῦ τό ἀχραντον καί τό αἷμα Αὐτοῦ τό τίμιον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιον. Νά ἀντιπαραθέτῃ εἰς τήν μανίαν τῆς πολεμικῆς βίας καί εἰς τό παράλογον τῶν νεοφανῶν τρομοκρατικῶν καταστροφικῶν ἐνεργειῶν τόν λόγον Αὐτοῦ τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης καί συνδιαλλαγῆς, «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς», (Λουκ. 23, 34) καί «ἐγὼ δέ λέγω ὑμῖν ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν καί προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς», (Ματθ. 5, 44).

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, Σιών ἡ Ἅγία, ἡ λαχοῦσα παρά τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτῆς τήν διακονίαν Αὐτοῦ καί τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου Αὐτοῦ εἰς τούς τόπους, εἰς τούς ὁποίους Οὗτος σαρκί ἐφανερῶθη καί δὴ εἰς τόν ζωοδόχον Αὐτοῦ τάφον, τό Ἱερόν Κουβούκλιον τό ὁποῖον καί ἠύλογηθη προσφάτως, ὅπως ἀναστηλώσῃ, εὐχεται εἰς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα αὐτῆς ὅπουδῆποτε γῆς καί εἰς τούς τιμῶντας αὐτήν εὐλαβεῖς προσκυνητάς τήν ὑπομονὴν εἰς τέλος καί τήν καρποφορίαν ἐν ὑπομονῇ, τήν δύναμιν καί τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως ὡς ἀντίδοτον εἰς τὰς ἀντιξοότηας καί τὰς θλίψεις, τήν ὄντως εἰρήνην τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ὑγιεῖαν

καί τήν εὐημερίαν καί χαρμόσυνον ἀναστάσιμον πασχάλιον περίοδον, ἀναφωνοῦσα ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τό «Χριστός ἀνέστη».

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, **ΠΑΣΧΑ 2017**

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων